

Arrest

nr. 183 907 van 16 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 februari 2014 in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 4 juni 2009 toe op het Belgische grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 28 april 2010 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 15 oktober 2010 (RvV 15 oktober 2010, nr. 49 640)

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid leverde op 9 december 2010 een bevel af om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*).

1.4. Verzoekster diende op 17 december 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid trof op 4 augustus 2011 de beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag ontvankelijk werd bevonden.

1.6. Na een intrekking van een eerdere beslissing trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) op 11 december 2013 een nieuwe beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Verzoekster werd hiervan op 10 januari 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 17.12.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

A.(...), R.(...) (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

+ minderjarige kinderen : M.(...), Z.(...)

geboren te (...) op (...)

M.(...), M.(...)

geboren te (...) op (...)

M.(...), M(...)

geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 04/08/2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Betreffende de medische elementen aangehaald door A.(...), R.(...) (R.R.: (...))

ingeroepen In de aanvraag 9ter (dd.17/12/2010):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A.(...), R.(...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd.09.12.2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.

Betreffende de medische elementen aangehaald door M.(...) Z.(...) ingeroepen in de aanvraag 9ter (dd.17/12/2010):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 09.12.2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Rusland, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-adviseur concludeert dat: "Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Rusland. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

..."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Blijkens de uiteenzetting van de feiten in haar verzoekschrift, viseert verzoekster zowel de beslissing van 11 december 2013, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, als de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekster bij haar geding-inleidend verzoekschrift geen afschrift van dit bevel om het grondgebied te verlaten heeft gevoegd zodat de zaak bij gebrek aan een afschrift van deze bestreden akte niet op de rol kon worden geplaatst. Bijkomend stelt de Raad vast dat verzoekster geen middelen aanvoert tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, waardoor het beroep niet ontvankelijk is voor zover het gericht zou zijn tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 11 december 2013.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In wat als een enig middel dient te worden beschouwd, voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

"a) Algemeen

1.

De bestreden beslissing is manifest onredelijk.

Arrest nr. 66 048 d.d. 01.09.2011 van Uw Raad stelt betreffende het redelijkheidbeginsel het volgende:

"De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301)."

Verzoekers wijzen op het feit dat verwerende partij reeds d.d. 12.06.2013 ei zo na identiek dezelfde beslissing heeft genomen als desbetreffende bestreden beslissing.

Hiertegen werd beroep ingesteld, waarop de DVZ de beslissing van 12.06.2013 introk op 27.09.2013. Het medisch advies omtrent Mevr. A.(...) is exact hetzelfde als dat van 04.06.2013, net zoals het medisch advies omtrent Mevr. M.(...), waar enkel de medische voorgeschiedenis - echter gebrekkig en onvolledig - werd aangevuld!

Verzoekers verwijzen hieromtrent tevens naar de hierna uiteengezette motivering hieromtrent.

Verzoekende partij wenst dan ook te benadrukken dat het onaanvaardbaar is dat dergelijke gebrekkige beslissing werd getroffen door de verwerende partij.

Het feit dat verwerende partij zelfs de moeite niet doet om verzoeksters' dossier op een grondige en zorgvuldige manier te behandelen, betuigt van een manifest gebrek aan respect en gaat onbetwistbaar in tegen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur!!

Hoe kunnen verzoekers desgevallend enig vertrouwen hebben opdat hun dossier met ernst wordt behandeld wanneer zij geconfronteerd worden met zulke praktijken?!

Om al deze redenen is de bestreden beslissing manifest in strijd met het redelijkheidsbeginsel en dient deze te worden vernietigd.

h) Wat betreft Mevr. R.(...) A.(...)

1.

De bestreden beslissing is incorrect en ondeugdelijk.

De motivering van een bestuurshandeling moet draagkrachtig zijn.

Dat wil zeggen dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (RvSt nr. 72.635, 23 maart 1998, APM 1998 (samenvatting), 64; Arbrb. Brussel 5 oktober 2002, JTT2003, afl. 867, 393).

Artikel 9ter, §1 stelt het volgende:

"(...)"

In casu heeft de DVZ nagelaten de hierboven vermelde beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in het land van herkomst te onderzoeken.

Inderdaad, de verwerende partij stelt het volgende:

fi. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 46 jarige vrouw lijdt aan een chronische PTSD, deze vertoont geen acute verergering of decompensatie. Er waren geen recente hospitalisaties.

Betrokkene vooral klaagt over slaapstoornissen en angstig gevoel.

Zij zou zonder de minste twijfel terug kunnen keren naar haar land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, zelfs onbehandeld.

Er bestaat in dit concreet dossier geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling noch voor zijn leven of fysieke integriteit zelfs indien er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst

III. Conclusie

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de: aangehaalde psychologische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of

het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.

Nergens wordt in het medisch advies, waarop de bestreden beslissing gebaseerd is, noch in de bestreden beslissing zelf melding gemaakt van enig onderzoek naar de eventuele beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste medische behandelingen.

Het beoordelen van desbetreffende aspecten van de aanvraag tot medische regularisatie is nochtans een wettelijke verplichting, temeer gezien het feit dat verzoekers aanvraag zich in de gegrondheidsfase bevindt. Dit is echter niet gebeurd!

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bijgevolg nagelaten zijn wettelijke verplichting na te leven.

Art 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet wordt bijgevolg miskend.

Dit gegeven is een manifeste inbreuk op de motiveringsplicht.

De bestreden beslissing is derhalve ondeugdelijk gemotiveerd.

2.

De bestreden beslissing is in strijd met de formele motiveringsplicht, overeenkomstig art. 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

In het advies van de geneesheer-ambtenaar wordt gesteld dat "dit medisch dossier niet toelaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N. v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom".

De arts-adviseur stelt verder dat "uit het medisch dossier geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene blijkt, er geen enkel vitaal orgaan aangetast is en de aangehaalde psychologische toestand van betrokkene geen speciale beschermingsmaatregelen vereist".

Bijgevolg concludeert de arts-attaché dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van voornoemd Artikel.

Verwerende partij zet niet uiteen hoe zij tot desbetreffende conclusie is gekomen. De arts adviseur stelt immers enkel dat "uit het medisch dossier geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene blijkt, er geen enkel vitaal orgaan aangetast is en de aangehaalde psychologische toestand van betrokkene geen speciale beschermingsmaatregelen vereist".

De formele motiveringsplicht vereist niet dat voor elk motief een bijkomende uitleg moet gegeven worden. Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de motivering van desbetreffende administratieve beslissing de verzoekende partij minimaal moet toelaten te begrijpen waarom deze beslissing werd genomen zodat deze met kennis van zaken zijn rechtsmiddelen kan aanwenden.

In casu is dit niet gebeurd.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij niet beide risico's, zoals vermeld in art. 9ter van de Vreemdelingenwet, onderzocht hebben, noch hieromtrent gemotiveerd heeft.

De motivering, waarop de bestreden beslissing gesteund is, houdt dergelijk onderzoek niet in en oogt daarenboven stereotype.

Uw Raad besliste in een arrest nr. 83 956, d.d. 29.06.2012, hieromtrent het volgende:

"In de bestreden beslissing kan dus worden gelezen dat de gemachtigde van oordeel is dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit ("direct levensbedreigend"), zoals vermeld in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet vermeldt echter eveneens dat het gaat om een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. In casu zou kunnen gesteld worden dat, nu in eerste instantie werd geoordeeld dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, hij in tweede instantie zeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Dit laatste is echter een beoordeling die niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toekomt en die niet terug te vinden is in de motieven van de bestreden beslissing.

De verwerende partij stelt dat terecht de formele motiveringsplicht niet vereist dat voor elk motief een bijkomende uitleg moet gegeven worden, doch deze bemerking doet geen afbreuk aan het feit dat de

motivering van een bestuurlijke beslissing de bestuurde minimaal moet toelaten te begrijpen waarom deze beslissing genomen werd zodat hij met kennis van zaken zijn rechtsmiddelen kan aanwenden. Deze vereiste impliceert dat wanneer geponeerd wordt dat een vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden die worden gesteld in een wetsbepaling die twee situaties voorziet, er duidelijk uiteengezet dient te worden waarom geen van beide situaties van toepassing is. De motivering van de bestreden beslissing voldoet niet aan deze voorwaarde en is derhalve niet pertinent en draagkrachtig. De door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen geciteerde rechtspraak laat niet toe tot een ander besluit te komen.

De formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, werd miskend."

Tevens wijst verzoeker op een arrest van Uw Raad, uitgesproken op 27.11.2012:

"Or, le médecin conseil, dans l'avis sur lequel se fonde la partie défenderesse, se contente de déclarer que « aucun élément du dossier ne permet de conclure à l'existence d'un seuil de gravité : il n'y a aucun risque vital du a un état de santé critique bu un stade avancé de la maladie » et de conclure que « les documents médicaux fournis ne permettent pas de considérer que la pathologie du requérant représente un risque vital secondaire a un état de santé critique ou a un stade avancé de la maladie. Manifestement, ce dossier {...} ne permet pas de conclure à l'existence d'un seuil de gravité requis par l'article 3 de la CEDH, tel qu'interprété par la CEDH qui exige une affection représentant un risque vital vu l'état de santé critique ou le stade très avancé de la maladie {...}, il ne s'agit pas d'une maladie telle que prévue au §1er, alinéa de l'article 9ter qui puisse entraîner l'octroi d'une autorisation de séjour dans le Royaume sur la base de l'article précité ».

Le Conseil ne peut que constater que cette conclusion n'est pas adéquate au vu des éléments produits par le requérant, qui ne doivent pas être négligés au vu de la gravité alléguée de ceux-ci, laquelle est étayée par les certificats médicaux qu'il a produits et qui relèvent un risque d'impossibilité de marche. Le Conseil estime qu'il est malvenu dans le chef de la partie défenderesse d'en conclure hâtivement que le requérant « ne souffre pas d'une maladie dans un état tel qu'elle entraînerait un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique », motivation qui apparaît pour le moins stéréotypée. Le caractère laconique de ladite motivation ne permet pas au requérant de saisir les raisons pour lesquelles sa demande d'autorisation de séjour a été déclarée non fondée.

(...)

3.7. Outre que le médecin conseil n'a pas exercé l'entière responsabilité du contrôle que requiert l'article 9ter précité, le Conseil entend relever, qu'après avoir considéré que le dossier médical ne permet pas de constater l'existence d'un seuil de gravité requis par l'article 3 de la CEDH, tel qu'interprété par la CEDH qui exige une affection présentant un risque vital vu l'état de santé critique ou le stade très avancé de la maladie, ce médecin conseil et, à sa suite, la partie défenderesse, en ont déduit, indument, qu'une autorisation de séjour ne pouvait être octroyée à la partie requérante sur la base de l'article 9ter de la Loi. Or, ainsi qu'il a déjà été exposé cidessus, l'article 9ter de la Loi ne se limite pas au risque de décès. Si les prémisses du raisonnement du médecin conseil peuvent éventuellement permettre de conclure qu'il ne s'agit pas d'une maladie qui entraîne un risque réel pour la vie, elles ne permettent pas d'en déduire que ladite maladie n'entraîne pas un risque de traitement inhumain ou dégradant ou un risque réel pour l'intégrité physique.

Dès lors, les objections soulevées en termes de note d'observations ne sauraient être retenues dans la mesure où elles sont uniquement afférentes à l'interprétation de l'article 3 de la CEDH par la Cour européenne des droits de l'homme dans un contexte autre que celui d'une demande fondée sur l'article 9ter. Il en est d'autant plus ainsi que la Cour s'est exprimée sur la portée de l'article 3 de la CEDH dans un contexte d'expulsion et non, comme en l'espèce, dans le cadre d'une demande d'autorisation de séjour.

Le Conseil estime dès lors que la motivation de la décision, fondée uniquement sur ce rapport incomplet du médecin conseil est inadéquate au regard de l'article 9ter, § 1er, alinéa 1er, de la Loi et méconnaît par conséquent la portée de cette disposition."

Inderdaad, de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet beperkt zich niet tot de controle van een risico voor het leven. Als men van mening is dat desbetreffende aandoening geen levensbedreiging inhoudt, is verwerende partij alsnog gehouden om het risico op vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst te onderzoeken.

Het gegeven dat een aandoening geen risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoekster, heeft niet automatisch tot gevolg dat er eveneens geen risico bestaat op vernederende of onmenselijke behandeling.

Deze 2 risico's dienen beiden te worden onderzocht en beoordeeld. Verwerende partij kan zich niet tevreden stellen door het ene risico uit te sluiten en te concluderen dat het tweede risico bijgevolg evenmin bestaat, zonder hieromtrent een onderzoek te verrichten en concreet te motiveren.

Zoals duidelijk blijkt uit de rechtspraak van Uw Raad en de Raad van State, heeft art.

9ter niet tot gevolg dat wanneer er geen sprake is van een directe bedreiging voor het leven van verzoeker, er automatisch afgeleid kan worden dat er geen reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling is.

Hieromtrent wijst verzoekende partij op twee arresten van de Raad van State d.d. 28.11.2013, nrs. 225.632 et 225.633:

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van die wet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door "(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig §2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft".

Deze laatste bepaling houdt duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte van de betrokkene: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in. of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in. De duidelijke bewoordingen van deze bepaling, waarin de twee mogelijkheden naast elkaar zijn geplaatst vergen geen nadere interpretatie en laten geenszins toe te besluiten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene.

In het verzoekschrift tot cassatie stelt de verzoekende partij dan ook ten onrechte dat de hierboven genoemde "hoge drempel" van artikel 3 van het EVRM bepalend is voor de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat "de wetgever de toekenning van een verblijfsrecht om medische redenen volledig heeft willen verbinden aan het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens". De stelling van de verzoekende partij dat de vreemdeling kan worden uitgesloten van de toepassing van artikel 3 van het EVRM indien geen vergevorderd, kritiek, dan wel terminaal of levensbedreigend stadium van de aandoening(-en) blijkt en hij "bijgevolg" ook van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden uitgesloten, moet om dezelfde reden worden verworpen. De toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zijn immers ruimer dan die van artikel 3 van het EVRM.

Op haar beurt wijst verweerster in de memorie van antwoord terecht op het feit dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet enkel kan worden toegepast wanneer de aandoening een reëel risico voor het leven van de betrokkene inhoudt maar ook voor zijn fysieke integriteit of wanneer de ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het gaat inderdaad om verschillende hypothesen. waarvan de laatste losstaat van en verder gaat dan de basisvereiste voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM. Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan en zonder daarbij verder te onderzoeken of het niet gaat om een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Die vaststelling wettigt de vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing met het bestreden arrest."

In artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zijn er inderdaad verschillende mogelijkheden vervat, die allemaal dienen te worden geanalyseerd.

Daarenboven dient te worden gewezen op het feit dat het ene risico voor het leven of de fysieke integriteit niet afhankelijk is van het risico op onmenselijke behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst, of andersom.

Het ene sluit het andere niet uit!

Derhalve is de bestreden beslissing manifest incorrect gemotiveerd!

De bestreden beslissing maakt bijgevolg een inbreuk uit op de formele motiveringsplicht, zoals voorzien in art. 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en dient om deze reden te worden nietig verklaard.

3.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

In casu worden de belangen van de verzoekende partij geschaad.

Gezien het voormelde, nl. het feit dat de Dienst Vreemdelingenzaken nagelaten heeft om te onderzoeken of de nodige medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in de Russische Federatie, evenals het feit dat de formele motiveringsverplichting niet werd nageleefd, is de bestreden beslissing in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

4.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat de aanvraag tot medische regularisatie ontvankelijk werd verklaard op 04.08.2011.

Aldus werd de bestreden beslissing genomen in de gegrondheidsfase van verzoekster dossier.

Desalniettemin merkt de verzoekende partij op dat de motivering van de arts-attaché een standaardmotivering is, die in het kader van een onontvankelijkheidsbeslissing gehanteerd wordt.

Hieruit blijkt dat de aanvraag niet enkel onzorgvuldig werd gemotiveerd, maar ook kennelijk onredelijk is.

Hoe kan de tegenpartij er redelijkerwijs van uitgaan dat een onderzoek ten gronde niet verder zou gaan noch verder zou moeten worden gemotiveerd als een onderzoek naar de ontvankelijk van dergelijke aanvraag?

De hierboven vermelde motivering kan aldus niet aanvaard worden in deze fase van de aanvraag tot machtiging van verblijf, o.b.v. medische redenen.

Er wordt door de verwerende partij hoegenaamd niet ten gronde gemotiveerd.

Om deze reden dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

c) Wat betreft Z.(...) M.(...)

1.

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de

beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

In casu worden de belangen van de verzoekende partij geschaad.

Er dient te worden gewezen op het feit dat verzoekers in het beroepsverzoekschrift d.d. 17.09.2013 tegen de negatieve beslissing van 12.06.2013 reeds melding werd gemaakt van een attest van Dr. FERREIRO d.d. 09.09.2013.

Uit het advies d.d. 09.12.2013, noch uit de bestreden beslissing d.d. 11.12.2013 blijkt dat met voormeld getuigschrift rekening werd gehouden. De motivering van voormelde besluiten geeft geenszins aan dat de geneesheer-ambtenaar, noch de Dienst Vreemdelingenzaken dit attest mee in overweging hebben genomen.

De verwerende partij was hier echter reeds geruime tijd van op de hoogte, aangezien desbetreffend medisch attest werd neergelegd als bijlage bij het beroep, ingediend op 17.09.2013.

Dit attest werd bovendien d.d. 11.12.2013 overgemaakt aan verweerster, in het kader van een aanvulling, samen met nog andere attesten, die Uw Raad in bijlage vindt.

De Dienst Vreemdelingenzaken had dus weldegelijk kennis van dit certificaat en diende hiermee bijgevolg rekening te houden!

Dit is echter niet gebeurd.

Derhalve is de bestreden beslissing genomen, zonder alle feitelijke gegevens te hebben gehanteerd, zoals deze voorkomen in het dossier van verzoekster.

Bijgevolg is de bestreden beslissing in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en dient deze te worden nietig verklaard.

2.

De bestreden beslissing is manifest onredelijk.

i) Betreffende verzoeksters pathologie stelt de geneesheer-ambtenaar het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat dit 15-jarig meisje lijdt aan een nefrotisch syndroom met geringe kans tot evolutie naar een chronische nierinsufficiëntie. Op 07/10/2011 was er een korte hospitalisatie wegens een opstoot, maar sindsdien zijn klinische toestand

bevredigend en neemt enkel nog een lichte dosis cortisone, en waren er geen nieuwe verwickelingen meer.

Zij zou zonder de minste twijfel terug kunnen keren naar haar land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, wel is er een zekere opvolgingsmogelijkheid nodig.

Zoals eerder vermeld, werd met een nieuw medisch attest, die bij het beroep tegen de beslissing d.d. 12.06.2013, ingediend d.d. 17.09.2013 werd toegevoegd aan verzoeksters regularisatieaanvraag, geen rekening gehouden.

Er dient te worden gewezen op het feit dat het medisch getuigschrift, van Dr. FERREIRO d.d. 09.09.2013, melding maakt van het feit dat zij symptomen vertoont van "lupus erythematosus disseminatus" (LED) of "systemische lupus erythematosus" (SLE)! Deze ziekte compliceert en verergert de verwachtingen mbt haar nierinsufficiëntie! (bijlage 3)

In samenhang met de reeds vermelde nierinsufficiëntie dient verzoekster bijgevolg een zeer specifieke medische behandeling te verkrijgen, wat niet mogelijk is in haar land van herkomst. De arts is van oordeel dat verzoeksters levensverwachting gecompromitteerd is.

De attesten, waarmee verzoekers' medisch regularisatieaanvraag werd aangevuld op 11.12.2013, bevestigen deze bevindingen, (bijlagen 4 tot 8)

Bovendien vindt Uw Raad in bijlage het attest van Dr. FERREIRO d.d. 20.12.2013 (bijlage 9), waar uitdrukkelijk aangeduid wordt dat bij verzoekster lupus werd vastgesteld. Deze aandoening heeft ook negatieve gevolgen voor het centraal zenuwstelsel en haar hart!

Aldus is de bestreden beslissing onredelijk gemotiveerd.

ii) Wat betreft de mogelijkheid tot reizen en mantelzorg, is verzoekster verbijsterd over de motivering van de arts-attaché!

Deze leest als volgt:

IV. Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg:

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische dossierstukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

Gelet op de feitelijke gegevens, m.n. de minderjarigheid van Z.(...) M.(...) – zij is amper 15 jaar oud - en de ernstige pathologie van verzoekster (gecompliceerde nieraandoening, waardoor zij afhankelijk is van hoge dosissen cortisone, alsook de ernstige en levensbedreigende aandoening lupus), tart het toch werkelijk alle verbeelding dat verwerende partij stelt dat verzoekster geen nood heeft aan mantelzorg en dat zij bovendien kan reizen!

Het betreft een minderjarig meisje met meervoudige ernstige aandoeningen, waardoor zij een zeer specifieke behandeling behoeft. Het is onloochenbaar buiten alle redelijkheid om te stellen dat zij geen mantelzorg (van haar moeder) behoeft en dat er geen contra-indicaties zijn om te reizen.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing om deze redenen dient te worden nietig verklaard.

iii) Ten slotte wenst verzoekster te wijzen op het feit dat zij (net al heel haar gezin)

van Tsjetsjeense afkomst is. Deze bevolkingsgroep wordt in hun land van herkomst met regelmaat gediscrimineerd en benadeeld.

Uit de motivering m.b.t. de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige, adequate zorgen blijkt duidelijk dat hiermee geen rekening werd gehouden bij de beoordeling van de bestreden beslissing.

De gezondheidszorg is hoegenaamd niet zo toegankelijk voor de Tsjetsjeense burgers als de verwerende partij doet uitschijnen.

Dit wordt bevestigd door verscheidene rapporten, waaruit een aantal citaten hieronder worden weergegeven:

"Since the end of the war, relative calm has returned to the country, but poverty continues to prevent many people from accessing health care. "1 "Access to quality healthcare remains a serious problem in Russia.,12

Tevens dient het feit dat de moeder van Z.(...), Mevr. R.(...) A.(...) (verzoekster) een alleenstaande moeder is, wat hun situatie nog specifiek maakt. Tsjetsjeense vrouwen worden ook systematisch onderdrukt in hun land van herkomst:

"In Chechnya, law enforcement and security agencies under Ramzan Kadyrov's de facto control continued collective punishment against relatives and suspected supporters of alleged insurgents. Victims increasingly refuse to speak about violations due to fear of official retribution, meaning that abuses remain largely under-reported Kadyrov's "virtue" campaign for women in Chechnya continued in

2012, with pressure on women to wear headscarves in all public places. Women must wear headscarves in most public buildings. According to local women's activists, "honor" killings have become more frequent in Chechnya.'

Om al deze redenen is de bestreden beslissing manifest in strijd met het redelijkheidsbeginsel en dient deze te worden vernietigd."

Aan haar verzoekschrift voegt verzoekster een hele reeks medische getuigschriften toe die dateren uit de periode van 3 augustus 2013 tot 20 december 2013 (Verzoekschrift bijlagen 3-13).

4.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

4.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

4.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

4.5. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

4.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 9ter, §1, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

4.7. Blijkens de gegevens van het administratief dossier diende verzoekster op 17 december 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarin zij zowel melding maakte van de nierproblematiek van haar dochter als van haar persoonlijke psychosomatische klachten. Zij voegde hierbij 4 standaard medische getuigschriften en een attest van een psychiater. Daarnaast voerde verzoekster in haar aanvraag tevens het volgende aan: *“Artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 stelt als ontvankelijkheid voorwaarde dat er buitengewone omstandigheden van medische aard worden ingeroepen. Deze buitengewone omstandigheden dienden te worden geïnterpreteerd als een absolute onmogelijkheid voor mijn cliënte om terug te komen haar land van herkomst doch dat het buitengewoon moeilijk zou zijn voor haar om terug te keren. Zoals blijkt uit de medische attesten die er in bijlage vindt, is het omwille van medische gronden voor mijn cliënt onmogelijk zal niet minstens buitengewoon moeilijk om terug te keren naar haar land van herkomst. Zo zij al zou kunnen reizen, dan nog zou de nodige verzorging in een land van herkomst voor Z.(...) zowel als voor verzoekster niet ter beschikking of minstens niet (financieel) toegankelijk zijn.”*

4.8. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de verslagen van de arts-adviseur van 9 december 2013 die als basis fungeren voor de bestreden beslissing en er integraal deel van uitmaken. In deze beide adviezen, waarin enerzijds de medische problemen van verzoekster en anderzijds de aandoening van haar dochter wordt beoordeeld, wordt het volgende gesteld:

“NAAM : A.(...), R.(...) (R.R.: (...))

Vrouwelijk

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon In het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17.12.2010.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

I. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

11/5/2010,15/12/2010,1/12/2011, dr S., psychiater, verklaart dat betrokkene aan een chronische PTSD en een depressie lijdt. Deze vrouw klaagt vooral van nachtmerries en slaapstoornissen, alsook van huilbuien en bevende benen. Er worden geen hospitalisaties of reële zelfmoordpogingen vermeld, de behandeling is louter medicamenteus. De klachten staan vooral in verband met de chronische nierinsufficiëntie waaraan haar dochter lijdt.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat deze 46 -jarige vrouw lijdt aan een chronische PTSD, deze vertoont geen acute verergering of decompensatie. Er waren geen recente hospitalisaties.

Betrokkene vooral klaagt over slaapstoornissen en angstig gevoel.

Zij zou zonder de minste twijfel terug kunnen keren naar haar land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, zelfs onbehandeld.

Er bestaat in dit concreet dossier geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling noch voor zijn leven of fysieke integriteit zelfs indien er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst.

III. Conclusie

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008,

Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde psychologische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verbleef. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

En:

“M.(...), Z.(...) (R.R.: (...))

Vrouwelijk

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 17.12.2010.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

I. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:

16/02/2010, dokter S., betrokkene vertoont een nefrotisch syndroom sinds de leeftijd van 7 jaar, met geringe kans tot evolutie naar een chronische nierinsufficiëntie. in juni 2009 was er wel hospitalisatie in Sint Pieters kliniek in Brussel gedurende 2 weken voor oppuntstelling.

- 20/09/2011, 05/09/2011, 06/12/2011, 02/04/2012, 07/10/2011, 05/06/2012, 02/10/2012, 17/01/2013, 18/04/2013, 22/04/2013, 26/04/2013, 07/05/2013, 13/05/2013, dokter F., kinderarts Sint-Pieter, betrokkene vertoont een nefrotisch syndroom. Op 07/10/2011 was er een kleine laatste opstoot, waarvoor hospitalisatie nodig was, sindsdien neemt betrokkene enkel nog een onderhoudsbehandeling met een lage dosis cortisone. Later werden nog enkele attesten uitgeschreven om niet naar school te moeten.

24/06/2011, dokter S., er wordt een goede evolutie vastgesteld.

07/10/2011, 14/10/2011, dokter L., Sint-Pietersziekenhuis, in 2005 werd een nefrotisch syndroom vastgesteld, maar in januari 2011 kon elke behandeling gestopt worden. Op 07/10/2011 was er een korte opstoot. Tijdens de hospitalisatie werd er geen enkel serieus medisch probleem vastgesteld, en op 08/10/2011 mocht zij dan ook zonder problemen de dienst verlaten.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische attesten blijkt dat dit 15-jarig meisje lijdt aan een nefrotisch syndroom met geringe kans tot evolutie naar een chronische nierinsufficiëntie. Op 07/10/2011 was er een korte hospitalisatie wegens een opstoot, maar sindsdien zijn klinische toestand bevredigend en neemt enkel nog een lichte dosis cortisone, en waren er geen nieuwe verwickelingen meer.

Zij zou zonder de minste twijfel terug kunnen keren naar haar land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, wel is er een zekere opvolgingsmogelijkheid nodig.

III. Beschikbaarheid van de behandeling

Voor de opvolging van chronische nierproblemen is de aanwezigheid van een nefroloog aangewezen, maar deze opvolgingsmogelijkheid bestaat in het herkomstland.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene) :

• *Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank'1' : REQUEST FORM Médical Advisors - Immigration and Naturalisation Department - THE NETHERLANDS; BMA 4467 Intl. SOS reference 3PAR008183,*

Patient Country of Origin RUSSIA Spécifié area if applicable, Intl. SOS Paris 20.11.12 Date answered by Intl. SOS Paris 20.11.12, Médical Spectaaiism Nephro prepared by (name Intl. SOS Doctor) IntlSOS.

• *Alsook INFORMATION on the availability of urologie treatment for young children in the Ruslan Fédération, requested by the Austrian Fédéral Ministry of the Interior, Reference number 273.067 provided by the International Organization for Migration (iOM) - 22 June 2010*

bijgevoegd in het administratief dossier.

Hieruit blijkt dat nefrologische behandelingen mogelijk zijn en zelfs operaties, ofschoon dit hier helemaal niet aan de orde is, aangezien haar nefrotisch syndroom nu goed gestabiliseerd is.

IV. Mogelijkheid tot reizen en mantelzorg

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegd medische dossierstukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

V. Toegankelijkheid van de behandeling

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, de Russische Federatie. De Russische staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering. De bijdragen voor de verzekering worden betaald door de werkgever of, voor werklozen, gepensioneerden en kinderen, door de staat. Iedereen is dus verzekerd. Mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van een systeem van doorverwijzing. De patiënt kan zelf het hospitaal of de specialist kiezen naar gelang, waar hij of zij de kwaliteit van de zorgen het beste vindt.[2] De algemene regel is dat Russische burgers medicatie kopen op eigen kosten. Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio. Maar de staat voorziet toch gratis medicijnen voor mensen die lijden aan welbepaalde aandoeningen. Voor de behandeling van volgende aandoeningen is de medicatie gratis{3}, waartoe dus ook betrokkene zijn aandoening behoort.

VI. Conclusie

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Rusland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

4.9. Verzoekster stelt in een eerste middelonderdeel dat het onaanvaardbaar is dat de thans bestreden beslissing en de adviezen van de arts-adviseur nagenoeg identiek zijn aan de beslissing die op 12 juni 2013 werd getroffen en die op 27 september 2013 alweer werd ingetrokken. De Raad merkt echter op dat de intrekking van een beslissing tot gevolg heeft dat die beslissing *ab initio* uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat zij wordt geacht nooit te zijn genomen (RvS 14 februari 2014, nr. 226.432). De intrekking reactiveert de aanvraag zodat de overheid tot een nieuwe uitspraak wordt verplicht (RvS 29 juni 1999, nr. 81.409). Het loutere feit dat onderhavige beslissing en de bijhorende adviezen nagenoeg identiek zouden zijn aan de eerder ingetrokken beslissing, betekent niet automatisch dat de ingetrokken beslissing, of de thans bestreden beslissing, automatisch als kennelijk onredelijk zouden moeten worden bestempeld, zoals verzoekster in haar middel betoogt. Het komt aan verzoekster toe om met concrete argumenten aan te tonen dat de thans bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig dan wel niet afdoende gemotiveerd is.

4.10. Verzoekster verwijst vervolgens, in een middelonderdeel dat betrekking heeft op de beoordeling van de ziekte waaraan zij zelf lijdt, naar een aantal van 's Raads arresten en naar de rechtspraak van de Raad van State waaruit inderdaad blijkt dat artikel 9*ter*, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet twee mogelijkheden inhoudt wat betreft de ziekte van de betrokkene: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in. Er kan geenszins worden besloten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene (cf. RvS 28 november 2013, nr. 225.632; RvS 19 juni 2013, nr. 223.961). Verzoekster meent dat de bestreden beslissing deze interpretatie van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet heeft miskend.

4.11. Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet vloeit echter geenszins de algemene wettelijke verplichting voort om steeds en ongeacht de concrete medische problematiek, waarop de aanvraag gebaseerd is, de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst te onderzoeken, zoals verzoekster in haar middel voorhoudt. De Raad stelt vast dat de arts-adviseur in zijn advies met betrekking tot de aandoening van verzoekster opmerkte dat zij leed aan een “*chronische PTSD*” en dat haar klachten bestonden uit “*nachtmerries en slaapstoornissen, alsook (...) huilbuien en bevende benen*”, die “*(...) vooral in verband (staan) met de chronische nierinsufficiëntie waaraan haar dochter lijdt*”. Op basis van de aangeleverde getuigschriften constateerde de arts-adviseur dat er geen sprake was van “*acute verergering of decompensatie*” en dat er “*geen recente hospitalisaties*” waren. Op grond van deze bevindingen concludeerde de arts-adviseur dat verzoekster “*zonder de minste twijfel terug (...) (kan) keren naar haar land van herkomst zonder een reëel risico te lopen op een mensonterende behandeling of op levensgevaar, zelfs onbehandeld*”. Zoals de Raad van State heeft bevestigd, moet de ziekte een minimum drempel van ernst bereiken om onder de in artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziene gevallen te ressorteren (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.141; RvS 16 oktober 2014, nr. 228.778). Zoals gezegd kwam de arts-adviseur *in casu* tot de conclusie dat verzoekster geen risico liep op een mensonterende behandeling, zelfs indien de beschreven aandoening onbehandeld zou blijven. Bijgevolg kan de gemachtigde van de staatssecretaris, en bij uitbreiding de arts-adviseur, geen onzorgvuldigheid worden verweten doordat naar aanleiding van de aandoening van verzoekster geen onderzoek werd gevoerd naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in de Russische Federatie en is de beslissing op dit punt, in weerwil van verzoeksters beweringen, geenszins manifest incorrect gemotiveerd.

4.12. Waar verzoekster beweert dat de bestreden beslissing een standaardmotivering bevat, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur, dat wel degelijk de individuele situatie van verzoekster bespreekt, waardoor deze grief feitelijke grondslag mist. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het loutere feit dat de beslissing het voorbeeld is van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 11 september 2002, nr. 110.118).

4.13. In een derde middelonderdeel gaat verzoekster in op het advies van de arts-adviseur dat betrekking heeft op haar dochter. Volgens verzoekster is dit advies behept met een onzorgvuldigheid omdat geen rekening zou zijn gehouden met een medisch attest van 9 september 2013, dat zij als bijlage bij haar beroepsverzoekschrift van 17 september 2013 had gevoegd, en dat gericht was tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 juni 2013, dat naderhand werd ingetrokken.

4.14. De Raad merkt op dat er *in casu* geen onzorgvuldigheid kan worden verweten aan de gemachtigde van de staatssecretaris doordat met een medisch attest van 9 september 2013 (Verzoekschrift, bijlage 3) geen rekening werd gehouden. Verzoekster voegde het kwestieuze attest aanvankelijk immers enkel toe als bijlage bij haar verzoekschrift van 17 september 2013 dat aan de Raad werd overgemaakt. Op die datum was er bij het bestuur niet langer sprake van een hangende verblijfsaanvraag om medische redenen. De eerdere beslissing van 12 juni 2013 was *in illo tempore* immers nog van kracht aangezien deze slechts op 27 september 2013 zou worden ingetrokken. Bijgevolg kunnen de stukken, die verzoekster in het kader van haar beroep aan de Raad overmaakte, onmogelijk beschouwd worden als aanvullingen op een hangende verblijfsaanvraag bij het bestuur. Het beroep dat op 17 september 2013 werd ingediend tegen de beslissing van 12 juni 2013 gaf trouwens, net omwille van de intrekingsbeslissing van 27 september 2013, aanleiding tot een verwerpingsarrest van de Raad (RvV 7 november 2013, nr. 113 516), na een beschikking in het kader van de zogeheten ‘louter schriftelijke procedure’, zoals bedoeld in artikel 39/73 van de vreemdelingenwet. Uit het arrest kan dus hoegenaamd niet worden opgemaakt dat de stukken, die als bijlage bij het verzoekschrift werden gevoegd, een rol zouden kunnen spelen bij de beoordeling van de medische regularisatie-aanvraag in de zin van artikel 9ter, §1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet. Zoals verzoekster zelf aangeeft, werd het medische attest van 9 september 2013 pas via de geëigende weg overgemaakt aan het bevoegde bureau van de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van een aanvulling op de oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf die dateert van 11 december 2013, de dag waarop de thans bestreden beslissing werd genomen. Aangezien de thans bestreden beslissing van 11

december 2013 en de aanvulling van verzoekster van diezelfde dag elkaar wellicht hebben gekruist, kan er in hoofde van de gemachtigde van de staatssecretaris geen onzorgvuldigheid worden vastgesteld doordat in het hierboven weergegeven advies of in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het medische getuigschrift van dr. F. van 9 september 2013. Terloops merkt de Raad op dat verzoekster poneert dat haar belangen geschaad zijn, maar zij verheldert niet waaruit die belangenschade zou blijken.

4.15. Volgens verzoekster is de beslissing in hoofde van haar dochter ook manifest onredelijk omdat de arts-adviseur enkel ingaat op het nefrotisch syndroom, maar geen rekening zou hebben gehouden met de inhoud van het medisch getuigschrift van dr. F. van 9 september 2013. Verzoekster betoogt dat uit dit attest blijkt dat haar dochter de symptomen vertoont van een *'lupus erythematosus dessiminatus'* die in latere attesten werd bevestigd en die negatieve gevolgen zou hebben voor het centraal zenuwstelsel en het hart.

4.16. De Raad herhaalt dat reeds werd geoordeeld dat de arts-adviseur en/of de gemachtigde van de staatssecretaris geen onzorgvuldigheid kan worden verweten doordat met het medische attest van 9 september 2013 geen rekening werd gehouden. Verzoekster kan zich bijgevolg evenmin op dit medische attest beroepen om de beslissing kennelijk onredelijk te achten. Voor zover verzoekster zich voor het overige beroept op latere medische getuigschriften die de diagnose van een *'lupus erythematosus dessiminatus'* bevestigen, doch die niet werden overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris of die zelfs dateren van na de bestreden beslissing, merkt de Raad op dat hij hierop geen acht kan slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2.982 (c)). De Raad stipt aan dat het desgevallend aan verzoekster toekomt om voor haar dochter op grond van deze aandoening een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen indien zij en de behandelende arts van mening zouden zijn dat zij op grond van deze aandoening wel in aanmerking zou komen voor een verblijfsmachtiging om medische redenen.

4.17. Verzoekster bekritiseert tevens de overweging uit het medische advies betreffende de medische problematiek van haar dochter dat *"(o)p basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegd medische dossierstukken (...) niet (blijkt) dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg"*. Verzoekster verwijst naar de feitelijke situatie van de minderjarigheid van haar dochter en haar medische problematiek waarbij zij stelt dat de geciteerde overweging elke verbeelding tart en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

De Raad merkt echter op dat verzoekster nergens concreet aanduidt uit welke medische attesten een strikte contra-indicatie om te reizen of een medische noodzaak tot mantelzorg zou blijken en dat zij bovendien in gebreke blijft aannemelijk te maken dat de mantelzorg die de dochter van verzoekster hier geniet niet zou kunnen worden geboden in de Russische Federatie. Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door op grond van de voorgelegde stukken te concluderen dat de dochter van verzoekster kan reizen en dat er geen (strikt medische) noodzaak tot mantelzorg bestaat.

4.18. Tenslotte wijst verzoekster erop dat zij van Tsjetsjeense afkomst is waardoor zij zou zijn blootgesteld aan discriminatie wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hetgeen nog zou worden versterkt door het gegeven dat verzoekster een alleenstaande vrouw is. Verzoekster neemt een aantal uittreksels op uit rapporten in haar middel.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat verzoekster noch in haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 17 december 2010 (zie punt 4.7.), noch in haar latere aanvullingen gewag had gemaakt van een eventuele discriminatieproblematiek in de Russische Federatie omwille van de genderdichotomie of etnische origine. Bijgevolg kan verzoekster niet verwachten dat hiermee in de motivering van de bestreden beslissing rekening zou worden gehouden. De informatie die verzoekster in haar middel citeert is niet van aard om de overwegingen uit het advies van de arts-adviseur te weerleggen betreffende de beschikbaarheid van nefrologen en nefrologische behandelingen in de Russische Federatie en de toegankelijkheid van de behandeling door de verplichte ziekteverzekering in de Russische Federatie en de gratis medicijnen die door de staat worden voorzien voor bepaalde

aandoeningen waartoe ook de aandoening van verzoeksters dochter behoort. Uit niets blijkt dat de bestreden beslissing manifest in strijd zou zijn met het redelijkheidsbeginsel, zoals verzoekster beweert.

4.19. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris of bij uitbreiding de arts-adviseur bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enige middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN